

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 1327/10
21.10.2010. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Milomira Nikolića i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici tužioca V.J. iz B., koga zastupaju M.Š., I.Š-M. i V.Š., advokati iz B., protiv tužene T.S. iz B., koju zastupa V.Z. advokat iz B., radi činidbe i isplate, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž.983/08 od 28.11.2008. godine, u sednici održanoj dana 21.10.2010. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE rešenje Okružnog suda u Beogradu Gž.983/08 od 28.11.2008. godine i rešenje Trećeg opštinskog suda u Beogradu P.3681/07 od 24.09.2007. godine i predmet ustupa Višem sudu u Beogradu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Gž.983/08 od 28.11.2008. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđeno rešenje Trećeg opštinskog suda u Beogradu P.3681/07 od 24.09.2007. godine kojim je tužba tužioca od 23.08.2007. godine odbačena.

Protiv ove drugostepene odluke tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužena je dostavila odgovor na reviziju i predložila da sud odbije kao neosnovanu reviziju tužioca.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu odluku u smislu odredaba člana 399. u vezi člana 412. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, br.125/04) koje se primenjuju na osnovu odredbe člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br.111/09), obzirom da je revizija tužioca protiv navedene drugostepene odluke izjavljena pre 29.12.2009. godine i utvrdio da je revizija osnovana.

Tužilac je u tužbi od 23.08.2007. godine opredelio zahteve kojima je tražio da se:

1 - obaveže tužena da sa tužiocem zaključi punovažni pravni posao kojim će izvršiti prenos prava vlasništva na dvosobnom stanu u B., lamela C-2, stan br.28, V sprat, površine 65,48m², u B., na tužioca - koje obaveze se može osloboditi isplatom 59.000 eura u dinarskoj protivvrednosti po kursu NBS na dan isplate sa kamatom koju propisuje Centralna evropska banka od podnošenja tužbe do isplate; 2 -obaveže tužena da tužiocu na ime duga plati 50.000,00 eura u dinarskoj protivvrednosti po kursu NBS na dan isplate sa kamatom koju propisuje Centralna evropska banka od dana podnošenja tužbe do isplate; 3 - obaveže tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka.

Pored ovih zahteva tužilac je u smislu člana 191. ZPP opredelio ovom tužbom i zahtev za isplatu 109.000,00 eura u dinarskoj protivvrednosti po kursu NBS na dan isplate sa kamatom po stopi koju propisuje Evropska centralna banka počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao eventualni zahtev.

Vrednost predmeta ovog spora u smislu člana 31. stav 1. i člana 34. stav 1. ZPP je dinarska protivvrednost iznosa od 109.000,00 eura u vreme podnošenja tužbe.

Prema odredbi člana 190. stav 1. tužilac koji u tužbi traži da mu se dosudi ispunjenje dugovane činidbe može predložiti da tuženi umesto dugovane činidbe plati određeni novčani iznos ili da ispuni neku drugu činidbu. Zato se osnovanost zahteva za ispunjenje dugovane činidbe ceni meritorno prema odredbama Zakona o obligacionim odnosima u pogledu predmeta obaveze (davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje), koja mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva (član 46. ZOO), a predmet obaveze je nedopušten ako je protivan prinudnim propisima, javnom poretku ili dobrim običajima.

Imajući u vidu da su razlozi nižestepeni sudova koji su ovakvu tužbu tužioca u ovom delu odbacili kao neurednu i nerazumljivu u smislu člana 103. stav 6. ZPP, nejasni i protivrečni i da nižestepene odluke pri tom ne sadrže razloge o eventualnoj nedozvoljenosti takve tužbe, Vrhovni kasacioni sud je zaključio da je pobijana odluka u ovom delu zahvaćena bitnom povredom iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP i zbog toga i ne može ispitati.

Pobijana odluka uopšte ne sadrži ni razloge o odbačaju tužbe u delu za vraćanje zajma od 50.000,00 eura, kao prvoredno postavljenog uz zahtev za činidbu, a razlozi o odbačaju tužbe u delu zahteva postavljenog u smislu člana 191. su nejasni, nerazumljivi i pogrešni.

Naime, za razliku od kumulativnog spajanja zahteva u slučaju eventualnog zahteva tužbom se predlaže usvajanje samo jednog zahteva. Tužbom se određuje redosled kojeg se sud mora držati prilikom meritornog odlučivanja.

Međutim, po oceni Vrhovnog kasacionog suda procesni smisao redosleda je u tome da sledeći zahtev treba da bude usvojen ako se onaj koji je ispred njega istaknut pokaže kao neosnovan, ili ako tužba u pogledu tog zahteva bude odbačena kao nedozvoljena, budući da se primarni (glavni) zahtev i sekundarni (supsidijarni) zahtev isključuju. Ukoliko zbog nedozvoljenosti ili neurednosti tužbe nema zahteva koji je prvoredno postavljen o kome sud treba da odlučuje, onda se radi o tužbi sa više tužbenih zahteva ili se, kao u konkretnom slučaju, radi o jednom primarnom tužbenom zahtevu za isplatu zajma od 50.000,00 eura i eventualnom tužbenom zahtevu koji je postavljen na 109.000,00 eura sve u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate.

Imajući u vidu navedene okolnosti, Vrhovni kasacioni sud je ukinuo nižestepene odluke na osnovu ovlašćenja iz člana 406. i 412. ZPP i predmet ustupio Višem sudu u Beogradu, obzirom na vrednost predmeta ovog spora u smislu člana 23. stav 1. tačka 7. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ br.116/08, 104/09) i člana 4. stav 1. tačka 1. Zakona o sedištim i područjima sudova („Službeni glasnik RS“ br.116/08).

U ponovnom postupku Viši sud će odlučujući o zahtevima tužioca i doneti zakonitu i pravilnu odluku.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.